

Melchior, Willem (2002), *De onhuwbaren*. S.l., Pandora. Derde druk. Eerste druk 2000. 368 blz.

Ik dacht dat ik dit boek nooit gelezen had, maar op bladzijde 41 heb ik bij een vorige lectuur met een rode ballpoint 'dat' verbeterd in 'dan'. Of ik (veel) verder dan bladzijde 41 ben geraakt, weet ik niet. Ik herinner er me niets van.

Het is een zoveelste oersaaie moderne (eerste druk 2000) roman (een verhaal kan je 't nauwelijks noemen) over een onmogelijke liefde, dit keer tussen twee mannen, maar veel verschil maakt het niet met de liefde tussen twee vrouwen of tussen man en vrouw. 368 bladzijden gezaag over welles nietes in een relatie tussen Lodewijk Thijssen, een zeer onderdanige en gefrustreerde kerel, en Sander, op wie Lodewijk smoorverliefd is én blijft, ook al behandelt Sander hem als stront.

In het eerste deel van de roman leren we al de jongens kennen waarop Lodewijk als middelbare-school-student verliefd is geweest en met wie hij soms iets heeft gehad. Het tweede deel gaat over de reis naar Amerika die Lodewijk en Sander maken. Daarin krijgen we ellenlange beschrijvingen van Amerikaanse steden en landschappen en er gebeurt niet, evenmin als in deel 1. Het derde en laatste deel laat ons weten dat de relatie beëindigd is. Het slot is belachelijk melodramatisch. Lodewijk en Sander staan te huilen. Veel van die moderne romans bevatten pseudo-filosofisch en pseudo-psychologisch geleuter, maar vallen uiteindelijk terug op de procedés (wat is die nieuwe spelling toch belachelijk) van de hoogromantiek. Twee voorbeelden van pseudo-filosofie:

En dat hij, hoewel hij alles wist, niets wist. (354)

'Misschien,' zei hij ook nog, schor en vertraagd, 'is dat wel het grootste probleem in het leven: dat we ons aan de ene kant willen verliezen, om op te gaan in iets buiten ons, dat groter is dan wij, en aan de andere kant juist uit alle macht onze onafhankelijkheid willen bewaren, om onszelf te kunnen zijn.' (364)

De stijl van Melchior is niet te pruimen. Veel te lange zinnen, eindeloze tangconstructies, words, words, words. Je moet talloze zinnen twee keer lezen om te begrijpen hoe ze opgebouwd zijn. Heel vervelend is dat Melchior beschrijft (telling) hoe de oeverloze discussies en gesprekken tussen Lodewijk en Sander verlopen – het zijn eigenlijk monologen van Sander – maar zelden of nooit zo'n gesprek in directe rede weergeeft. Ik vrees dat hij daartoe niet in staat is.

Talloze keren heb ik geteld hoeveel bladzijden ik nog te lezen had. Talloze keren ben ik opgestaan om iets te drinken of te eten. Zo vervelend!

Dat zo'n vervelend en totaal oninteressant boek minstens drie keer herdrukt is, is mij een raadsel. Blijkbaar is er ('t is nog maar twintig jaar geleden) een publiek dat dergelijk oervervelend geleuter lust. Vanaf nu zal ik, wanneer een boek me niet aanstaat, stoppen na zeventig bladzijden.

Ik zal informeren bij De Slegte hoeveel ik ervoor krijg en dan beslissen. Wegens de knalrode correctie op bladzijde 41 zal het wel niets zijn. 't Is inderdaad mislukt. Het boek staat nog in de kast.

Philip Vermoortel
01-2023

CITATEN

39: 'Je vindt het misschien verwijfd,' sprak Sander hem toe, 'lijntjes bij een jongen, maar het kan allemaal tegenwoordig, en waar het een meisje extra vrouwelijk maakt, geeft het een jongen juist iets stoers; je ogen komen veel beter uit. [...]' [Dirk Vanmassenhove deed dat als student: mascara aan wimpers en ogen, en dan maar schreeuwen dat hij honderd procent hetero was!]

75: winkelaar [iemand die winkelt]

102: als met olie opwreven [opgewreven?]

143: de literatuurwetenschap, wat hem betrof op zich al een contradictio in terminis [Dat klopt.]

205: legerkisten [Zoals verder blijkt, een soort van bottines. Het woord staat niet in Van Dale.]

205: 'Dat is een nichtenpet,' waarschuwde Sander hem half schertsend, maar de koopman, die sinds het slapen onder de brug ter sprake was gekomen, weinig meer had gezegd, haastte zich hun erop te wijzen dat boven de klep een veter in plaats van een ketting zat.

212: mui [In de veertiende eeuw de monding van een rivier (Arнемuiden, IJmuiden). Thans (Van Dale): gedeelte van de zee langs het strand, waar een bank lager is dan elders, of waar een diepte is tussen twee banken, zodat er bij ebbend water een sterke stroom is.]

254: Mede hierdoor was het schilderwerk hem al snel onbedaarlijk de keel uit gaan gehangen [...].
[gehangen?]